

Да си прѣдположимъ другъ чловѣкъ, кой-то още отъ младость-та си показа живо трудолюбіе и стремленіе къмъ напръдка. Да ли имаше имотъ отъ родители-тѣ си или не, това не правеше никаква разлика за него; той бѣше си рѣшилъ да бѣде полезенъ на себе си, на отечество-то си, и на чловѣчество-то въобще. Той обичаше да спестява всѣка минута, що-то Богъ бѣ му далъ въ този свѣтъ, да ѝ спестява и да ѝ употрѣблява въ най-добрія и най-полезнія начинъ. Лѣность, неправда и развратность бѣхх най-отвратителни-тѣ нѣща за него. Трудолюбіе, правдолюбіе и моралность бѣхх любими-тѣ нѣща, «Всичко за Вѣра, за Правда и за Отечество» — бѣше девизъ-тъ му. Очи-тѣ му свѣтяхх за напръдкъ. и сърдце-то му пламтеше за добро-то на народа му, за кои-то нѣща той не пожали нито мишици-тѣ си, нито мозъка си. Той придоби добро ученіе, колко-то вече можеше, и го употрѣби за свое-то си добро и за добро-то на родители-тѣ си и на народа си. Да кажемъ че този чловѣкъ остави свѣта на 25-та си година.

Щели свѣтъ-тъ да усѣти негова-та пагуба? Щели да плаче за негово-то отхождане? Родители-тѣ му и народъ-тъ му ще усѣщатъ ли че важенъ, и полезенъ членъ е отишелъ отъ помежду тѣхх? Да, свѣтъ-тъ ще усѣти че е изгубилъ драгоцененъ членъ, че е лишенъ отъ едно вѣрно и мило свое чадо. Той бѣше вѣнецъ и слава на родители-тѣ си и на народа си, и затова тѣ ще въздишатъ за него, ще го помянуватъ съ най-любезни и съ най-почетни въспоминанія. Негово-то имя ще е записано съ златни слова връхъ діамандена-та таблица на чловѣчески-тѣ драгоценности. Той бѣше на земя-та на брой само 25 години, но животь-тъ му бѣше много дългъ. Ето